

РЕШЕНИЕ

№ 1244

гр. София, 17.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **7347** по описа за **2010** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба от изпълнителния директор на „Л. С.” Е., против Решение от 26.07.2010 г. на С районен съд, НО, 105^{-ти} състав, постановено по НАХД № 4250/2010 г.

С решението е потвърдено Наказателно постановление № 22-2201591 от 18.12.2009 г., издадено от директора на Д. „Инспекция по труда” - С., с което на дружеството – касатор, в качеството му на работодател е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 10 000 лева, на основание чл. 413, ал. 2 КТ, вр. чл. 7, т. 1 от Наредба № 10/07.12.2004 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа с електрокари и мотокари, вр. т. 5, Приложение № 1 от същата наредба.

Недоволен от решението касаторът твърди наличие на касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 НПК, изразяващи се в това, че: необосновано Съдът е приел фактическата обстановка за изяснена и доказана; неправилно приел, че нарушението е свързано с пускане в експлоатация на електрокар, тъй като под инвентарен номер номер 015 се води електрически влекач, и поради това не е извършено вмененото нарушение; неправилно са кредитирани показанията на св. И; в АУАН и в НП не са индивидуализирани всички признаци от състава на нарушението, а са възпроизведени текстове от

наредбата; не е доказано, че в момента на проверката процесният електрокар е бил в експлоатация. Искането е, да бъде отменено решението и НП, или делото да бъде върнато за ново разглеждане.

В съдебното заседание касационният жалбоподател се представлява от юрисконсулт, който поддържа жалбата.

Ответникът не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура намира, че жалбата е неоснователна и решението следва да бъде оставено в сила.

От доказателствата, събрани по време на въззивното производство (гласни и писмени) се установява, че на 29.10.2009 г. служители на ответника, след подаден от синдикална организация сигнал извършили проверка за спазване на трудовото законодателство, в района на Терминал -2 на Л. С., където се извършвало обработване на багажа на пътниците. В халето се намирали два електрокара, единият от които с инв. № 015, за който, след демонстрация от служител на летището се установило, че ръчната спирачка е неизправна. Свидетелят И съставил АУАН, въз основа на който е издадено оспореното НП.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди наказателното постановление състав на С районен съд е приел, че изложената фактическа обстановка по категоричен начин доказва извършването на нарушението, а наказателното постановление е правилно и законосъобразно. Съдът е анализирал и съпоставил свидетелските показания и твърденията на жалбоподателя, като е изложил мотиви в подкрепа на извода си, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и отговорността на лицето е ангажирана правилно.

На основание чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от жалбоподателя и Съдът не установява такива основания.

Пред настоящата инстанция са представени нови писмени доказателства от страна на касатора – извлечения от счетоводството, в които са описани по инвентарни номера електрокари, като дълготрайни материални активи, както и таблица (протокол) за ежедневен преглед на техника за транспортиране на багаж и поща, от дата 19.11.2009 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в резултат на извършената служебна проверка приема, че оспореното решение е валидно, допустимо и правилно. Постановено е в съответствие с доказателствата и при правилно прилагане на материалния закон. Съдът възприема изцяло мотивите на първоинстанционния съд, като намира, че обстоятелствата, свързани с извършеното административно

нарушение са били изяснени обективно, всестранно и пълно.

Касаторът е наказан за това, че като работодател не е изпълнил задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, тъй като на посочената в акта и в НП дата е допуснал в експлоатация неизправен кар. Деянието правилно е квалифицирано като такова, осъществяващо от обективна страна състава на административното нарушение по чл. 413, ал. 2 КТ, вр. чл. 7, т. 1 от Наредба № 10/07.12.2004 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа с електрокари и мотокари, вр. т. 5, Приложение № 1 от същата наредба. Разпоредбата на чл. 7, т. 1 от Наредбата задължава работодателите, при осигуряването на безопасността и здравето на работещите, в зависимост от вида работа да изпълняват и специфичните изисквания при експлоатация на електрокари и мотокари, посочени в приложение № 1. Според Приложение № 1 „Специфични изисквания при експлоатация на електрокари и мотокари”, т. 5, „не се допуска експлоатация на неизправен кар или работа след поява на повреда или необичайни шумове. За целите на наредбата, под понятието „кари” се имат предвид електрокари и мотокари (чл. 1, ал. 1) с общо предназначение. Легални определения на „електрокар” и „мотокар” са дадени в § 1 ДР на Наредбата и от тях е видно, че двете съоръжения се различават единствено по източника на енергия. Твърдението на касатора, че процесното средство не е електрокар, а електрически влекач е необосновано. Това, че по балансова стойност се води като електрически влекач, не означава, че съставителят на акта и издателя на НП неправилно са индивидуализирали нарушението от обективна страна. Несъмнено се касае за електрокар („самоходна машина за безрелсов транспорт, предназначена за повдигане, стифиране или транспортиране на товари, задвижвана от електродвигател, захранван от тягова акумулаторна батерия или друг източник на електрическа енергия”), а това, дали е ползвана самостоятелно, или като влекач на други колесни превозни средства е без значение. Позоваването в жалбата на § 1, т. 2, б. „б” от Наредба № 75/07.10.2003 г. за ЕО одобряване типа на нови моторни превозни средства от категориите М2, М3, N и техните ремаркета от категория О по отношение на масите и размерите, е неудачно за случая и не променя смисъла на предходното изречение. Неоснователно се счита за недоказано, дали процесния електрокар е бил в експлоатация, след като не е оспорено, че е намерен в зоната за обработване на багажи.

Доказателствата обосновават по безспорен начин, че дружеството - касатор, като работодател не е изпълнило задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. При наличието на правилно установени факти отговорността му е ангажирана в съответствие с материалния закон. Актът за установяване на административното нарушение отговаря на изискванията на чл. 40, чл. 42 ЗАНН, а НП на тези, установени в чл. 57 ЗАНН. Касационната инстанция обаче, независимо от липсата на изрично искане намира основание (чл. 3, ал. 2 ЗАНН) да намали размера на наложеното наказание. След постановяване на въззивното съдебно решение санкционната разпоредба на чл.

413, ал. 2 КТ е била изменена (ДВ, брой 58/2010 г., в сила от 30.07.2010 г.), като размерите на имуществената санкция са намалени, и вместо санкция от 10 000 лв. до 15 000 лв. е предвидена санкция в размер от 1 500 до 15 000 лв. Като се има предвид, че и наказващият орган е определил санкцията в минималния размер, както и след съобразяване с нормите на чл. 27, ал.1-3 ЗАНН Съдът намира, че следва да измени наказателното постановление, като намали размер на наложеното наказание „имуществена санкция” от 10 000 лева на 1 500 лева. Водим от изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд С. - град, VI^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, на основание чл. 3, ал. 2 ЗАНН, вр. чл. 413, ал. 2 КТ (изм. - ДВ, брой 58/2010 г., в сила от 30.07.2010 г.) Решение от 26.07.2010 г. на Софийски районен съд, НО, 105^{-ти} състав, постановено по НАХД № 4250/2010 г., с което е потвърдено издаденото от директора на Д. „Инспекция по труда” - С. Наказателно постановление № 22-2201591 от 18.12.2009 г. в санкционната му част, и вместо него **ПОСТАНОВЯВА**:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-2201591 от 18.12.2009 г., издадено от директора на Д. „Инспекция по труда” – С. в санкционната му част, като **НАМАЛЯВА** размера на имуществената санкция на 1 500 лв. (хиляда и петстотин лева).

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.07.2010 г. на С районен съд, НО, 105^{-ти} състав, постановено по НАХД № 4250/2010 г. в останалата му част.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....